

DRAPPELUL

Ziar independent

Inscris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

Un an 200.—
Pe bănci, industrii, toate inst. part. și publ. 1000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDACȚII ȘI ADMINISTRATII:

ARAD, STR. POPA ION RUSU Nr. 3 Tel. 19-91
Timișoara, Piața Traian Nr. 2

DARURILE TRANȘEEELOR

Vitregia timpurilor pe care continentul nostru le trăiește a vrut ca și sărbătorile Paștelui să găsească pe soldații noștri tot în tranșeele dela frontieră, și tot în atmosfera ceea de uniune a sufletelor care alcătuiesc pa-za noastră. În aceste condi-țiuni sărbătorile păcii și ale primăverii nu mai au nici căldura intimă a căminului, nici speranțele de care, în mod firesc, ele vin întovără-șite.

De când situația interna-țională a impus României sacrificiile militare și defen-sive la care ne referim, în-treaga națiune a oferit ne-

incelat dovezile unei strân-se solidarități cu tranșeele sale. Majestatea Sa Regele și Principele de Coroană Măria Sa Voevodul Mihai de Alba Iulia au petrecut Crăciunul Lor în mijlocul soldaților, iar efectul moral al acestui gest a rămas neșters în con-secințele Lor și în amintirea noastră. Urmând exemplul Soveranului, s'au trimis a-cestor soldați daruri folositoare: lucru de mână, ali-mente, țigări, dulciuri și o sumedenie de alte lucruri, dar și o dovadă a strânsei intimități în care trăiește as-tăzi întreaga națiune.

Sărbătorile Paștilor sunt

un prilej pentru a reînvi ge-sturi ce au arătat rodnicia lor și înalta lor semnificație. Cine dă la timp, dă de două ori. Sunt lucruri care nu tre-bue amânate pe a doua zi și nu trebuiesc nici ostentate prin indiscreții sau prin pu-blicitatea lor. Dar ele se fac. Rezultatul lor nu mai trebie să fie subliniat în nici un alt chip. Trebuie însă să se manifeste fără întrerupere a aceste sentimente care vrea să spună că națiunea și tran-șeele ei una fac. Că nu sunt două lucruri deosebite, și că bucuriile vieții lângă cămin sunt bucuriile fruntariilor păzite de soldați.

Sfintele Slujbe dumnezeiești la Arad

Și'n anul acesta sfintele slujbe dumnezeiești s'au fă-cut în orașul nostru cu toată pietatea și fastul cuvenit. P. S. Sa dr. Andrei Magieru, Episcopul, a început să slu-jescă dela Priveghierea de Joi din Săptămâna Patimilor, la Punerea în mormânt, la Inmormântarea Domnu-lui. Serviciile divine culmi-nând în Sfânta și luminata zi a Învierii Domnului, când la orele 3.30 dimineața în su-netul clopotelor un convoi religios, impunător format din P. S. Sa Andrei Episco-pul, cu 3 diaconi și 24 preoți, s'a început minunata slujbă

a Învierii Domnului, făcân-du-se înconjurul cuvenit. De față au fost toate autorită-țile militare, civile și o mul-time mare de credincioși. Tot astfel de fastuoase au fost și cele 2 zile de Paști la Liturghie, unde ziua întâia P. S. Sa Episcopul Andrei printr-o Pastorală magistra-lă a arătat senzul Învierii sfinte, moartea trupului și a sufletului, explicând pe larg rolul creștinului orto-dox.

La „Punerea în Mormânt” și la „Învierea Domnului” la Sf. Liturghii, a cântat corul „Armonia” de sub conduce-

rea pricepută a d-lui prof. Ioan Lipovan, atât de fru-mos, încât a stârnit admira-ția și atenția credincioșilor, cari au fost ridicați suflète-ște prin armonia cântărilor sfinte. Amintim că la So-pran a cântat d-soara Cor-nelia Damian, la Alt d-na Alexa Șerban, la Tenor Mir-cea Amar, iar la Bass d. A-lexa Stoenescu, avocat și pre-sedinte Corului. Toți aceștia cât și d-soarele și d-nele și-au dat tributul lor admi-rabil. Și de data aceasta co-rul „Armonia” cu conduce-rea d. prof. I. Lipovan, a dat dovadă că este un cor select.

Adunarea generală a Sindicatului pentru raționalizarea exportului de animale din Banat

Săptămâna trecută a avut loc la Timișoara, a zecea adunare gene-rală a Sindicatului pentru raționa-lizarea exportului de animale din Banat, în sala festivă a Camerei de Industrie și Comerț.

Sedința a fost prezidată de d. Ioan Lupu, președintele Sindicatu-lui, au mai participat d-nti secre-tari generali dr. Nicolae Ogrin, conferențiar la Politehnică, și Ilie Marcu, secretarul județean al FRN-ului pentru categoria industrie și comerț, precum și toți membrii Sindicatului, reprezentanții diferi-țelor organizațiuni economice și delegații cooperativelor, cari se ocu-pă cu exportul de animale.

Darea de seamă asupra activi-tății Sindicatului a fost prezentată adunării de către d. dr. Nicolae Ogrin, care a început expunerea cu un mic istoric al Sindicatului, arătând totodată și împrejurările în care a luat ființă această institu-țiune, ce s'a dovedit a fi de mare folos pentru propășirea zootehniei noastre în special și pentru econo-mia națională în general.

Sindicatul a luat ființă acum 10 ani, când în urma crizei economice generale mondiale traficul de ani-male era expus unor fluctuații de preturi cari zădărniceau orice cal-culație. Așa se explică faptul că în acele vremuri se înregistrau de o parte falimente peste falimente, iar de altă parte, îmbogățiri peste noaptea. Jocul acesta a amenințat însă capitalul zootehnic al țării, căci sărăcind exportatorii de ani-male, creșterea animalelor ne mai oferind rentabilitate, s'a diminuat. Intervenția imediată a d-lui direc-tor general Ionescu Brăila și a d-lui, inspector general dr. Tiberiu Cristea, în a raționaliza exportul de animale prin Sindicate, a salvat situația. Prin aceste organizații s'a creat profesiunea de exporta-tor, s'a reglementat exportul după cerințele reale a piețelor străine, iar ca o urmare firească a acestor măsuri, creșterea animalelor a de-venit de asemenea o profesiune prin care mii de țărani își găsesc o existență sigură.

Terminând darea de seamă asu-pra activității Sindicatului, d. dr. Nicolae Ogrin a prezentat în cifre exportul de animale din anul pre-cedent și suma cu care s'a contri-buit la fondul pentru înzestrarea armatei, aducând elogii activității rodnice a d-lui inspector general dr. Tiberiu Cristea.

Contribuția la fondul pentru în-zestrarea armatei se cifrează la su-ma de 15 milioane lei, realizân-du-se dela următoarele persoane:

D. Ioan Lupu, președintele Sin-dicatului, a dat peste un milion, d. Petre Trifu a contribuit cu un mi-lion, Federația Agraria cu trei mi-lioane, Cooperativa „Centru” cu două milioane, d. Traian Iovănaș a dat 836 mii, d. Sever Liuba 487 mii, Sindicatul din mijloacele pro-prii a dat 200 mii, iar funcționarii Sindicatului treizeci și una mii, etc. În suma de 15 milioane intră și o sumă de 332 mii lei, care a fost donată de Sindicat și membrii, chiar la început când s'a pus pro-blema fortificării granițelor.

Electricizarea drumu-rilor feroviare italiene

Ultimul raport asupra electrifi-cării căilor feroviare de stat ale Italiei scoate în relief economisirea de vreo 1.5 milioane tone de cărbu-ne în cursul ultimului deceniu, grație electricității crescândă a drumurilor feroviare italiene pe o întindere de 4000 kilometri. Acea-sta corespunde jumătății consumu-lui de cărbuni, dacă circulația pe rețeaua întreagă a drumurilor fe-roviare italiene s'ar realiza ca aju-torul cărbunei. Raportul conclud-e că, la electricizarea continuă, a drumurilor de stat feroviare, eco-nomisirea de cărbuni în anul 1942 va fi de 2.5 mil. tone, cu alte cu-vinte o restrângere cu 70% a con-sumului normal.

Faze din istoria Aradului

(Urmare din numărul trecut)

de Gheorghe Halduc

Sârbi în frunte cu patriarhul Arsenie Ciornoieci trec în masă în Ungaria, unde li se asigură a-numite prerogative politice reli-gioase, în schimbul serviciilor de arme. La 21 August 1690 sau 4 Mar-tie 1691, ei primesc o multime de drepturi. Aceste drepturi sunt așa numitele „privilegii ilirice”. Așa se explică așezarea Sârbilor în ace-ste părți.8)

La venirea lor Ungurii, găsesc în Transilvania și Banat pe români, organizați în voievodate și cnezate. Până la această venire a Unguri-

lor, — n'avem urme scrise despre existență sau felul de organizare a Românilor din aceste părți. Sunt unii istorici cari afirmă că Româ-nii n'ar fi existat până atunci. Ne punem întrebarea: „Un popor de vreo 5—6 milioane de suflete de unde au venit? Cum a apărut așa dintr'odată. Scriu cronicarii că, Români erau oameni pașnici, trăiau din păstorit și agricultura și erau organizați în cnezate și voievodate. Trăind organizați, desigur că au existat dela început, pe ace-ste locuri, pentru că un popor în formație, nu trăiește organizat.9)

9) Ilie Gh. Crișan: „Ultimii voie-vozi Români din Banat”. „Dra-pelul” Arad, an VII, Nr. 12—14.

Deci orașul nostru nu s'a putut forma nici decum prin intermedi-ariul popoarelor cari au venit după noi pe aceste meleaguri. Deci mai mult sau mai puțin trebuie să dăm dreptate cronicarilor români.

Prima episcopie gr. ort. s'a for-mat în comuna Ineu pe la anul 1199, se pomeneste despre mănă-stirea familiei Beche Gregor pe care regele Emeric o ia dela nepoții lui Dönes (intemeietorul ei) și o dă lui Orth și fiilor săi.10)

Cam pela mijlocul sec. XVI-lea s'au stabilit aici familia Brancovici întemeietorii episcopiei și mitropo-liei, de Ineu. Avram, fiul jupăna-lui George, care s'a așezat primul în Ineu, a luptat contra Turcilor la

10) S. Szentkláry: A Csanádí egy házmege története I. pag. 438.

Lipova 1596.11) Fiul său Moise, ră-mânând văduv, s'a călugărit sub numele de Mateiu și a fost primul episcop al Ienopolei.12) Iar fiul a-cestuia, Solomon, călugărindu-se și el, a luat numele de Sava. A fost întâiu episcop în Ineu, iar în 1605 mutându-se scaunul la Lipova, s'a mutat scaunul Ienopolei și Lipo-vei.13)

Istoricul Aug. Bunea susține că Ineu era o episcopie sârbească. V. Mangrea aduce dovezile prin care dovedeste că populația Ineului și a satelor de prinprejur, era româ-nească. Mai departe el zice: „Nu

11) Cipariu pune lupta la 1597.

12) Raici: Biografia lui S. Bran-covici, pag. 127.

13) Márki, N. Dobrescu și dr. Aug. Bunea.

putea fi așadar sârbească episco-pia Ienopolei, chiar și dacă unii din ierarhii ei vor fi fost sârbi de origine, pentru că caracterul națio-nal al unei biserici particulare, ci naționalitatea poporului din care se alcătuiesc (pag. 44).

Istoricul George Brancovici zice: „În Ienopolea a fost înainte chiar Arhiepiscopie și Mitropolie, care Mihai Basarab Voevod a transpus-o în Belgradul Transilvaniei.

La anul 1695, 4 Martie, prin di-ploma lui Leopold episcopia Ieno-polei este pusă sub jurisdicțiunea patriarhului Sârbesc.14)

14) Szalay: A magyarországi szerb telepek p. 135.

(Continuare în pag. II-a)

INFORMAȚIUNI

Camera de Comerț și de Industrie din Arad aduce la cunoștință generală, că bonurile pentru înzestrarea armatei 4 la sută, de tip popular, de 100 și 500 lei, au sosit la Administrația Financiară din Arad, care le plasează și astfel toți acei cari au putut semna titluri de 1000 lei, pot semna acum titluri de valoare nominală lei 100, plătind lei 80, ori titluri de 500 plătind lei 400.

În zilele trecute o spargere îndrăznească s'a săvârșit la restaurantul „Mircea” proprietatea d-lui Dimitrie Caracioni din Arad, Bulev. Regina Maria. Cazul a fost anunțat chesturii, care a introdus cercetări, reușind să descopere pe autor în persoana lui Kocka Ioan, care la interogator a recunoscut că el este autorul spargerii.

Chestura cu actele dresate la înaintat pe Kocka Ioan Parchetului, care se va pronunța.

O plăcută surpriză

O adevărată surpriză ne-a produs primirea numărului de primăvară a vechii și interesantei reviste „SĂNĂTATEA”.

Această valoroasă publicație de medicină populară și igienă, condusă de vrednicul și neobositul Dr. Sigmand-Sigma, a intrat în al 40-lea an de apariție neîntreruptă. Faptul, încă fără precedent în analele revistelor de popularizare medicală, arată cu prisosință că „SĂNĂTATEA” își înțelege menirea cu răspundere în toate straturile sociale a cunoștințelor de igienă, profilaxie și medicină populară.

Apariția acestei valoroase publicații este cu atât mai demnă de admirat, cu cât re-

vista „SĂNĂTATEA” nu este subvenționată din niciun fond public și se menține de 40 ani numai din abonamente, arătând prin aceasta cât de apreciată e de cititorii ei.

Revista „SĂNĂTATEA” trebuie citită de toți acei cari voiesc să fie sănătoși și să-și apere casa și copiii de boli.

Ea nu ar trebui să lipsească din nici o casă, din nici o bibliotecă.

Numărul de primăvară, care a apărut recent, are 100 pagini bogat ilustrate cu un conținut foarte variat și extrem de interesant.

Articolele sunt semnate de medici reputați și publiciști emeriți.

STELIAN SEGARCEA

Cântece scaldate în soare

Poezii

În bibliografia literară de astăzi, de mai sus, mai are meritul de a considera producția artistică ca o supremă personificare a spiritului creator.

Deși în prezent arta este subordonată banului și a devenit o marfă de lux, iar nu o necesitate ineluctabilă a sufletului, această stare trebuie considerată transitorie, căci după cum omenirea nu poate trăi fără a se alimenta cu buzele pământului, tot așa nu va putea trăi sufletul, dacă se lipsește sufletește de ambrozie artei și de lumina ei creatoare. Că cât personalitatea artistului este mai mare, prin gradul de intensitate al concepției sale și cu cât talentul e mai puternic, arta devine o condiție SINE QUA NON a existenței umane; fiind una din coloanele de susținere a civilizației și culturii omenirii, pentru că chiar dela originea ei, a fost totdeauna în serviciul idealurilor mari și a cauzelor superioare.

Fiind așa, d. Segarcea cu volumul său: CANTECE SCALDATE ÎN SOARE, care a viu și plin de putere sugestivă, în care autorul zău sărbătorește florile, iar noaptea stelele și luna, aduce o valoroasă contribuție scrisului contemporan.

De altfel, talentul poetului STELIAN SEGARCEA a fost apreciat și subliniat de condeie competente la timp. Cum eu nu sunt critic, în cele de mai sus am împărtășit, deasemenea, concepția din epoca romantică, — după care se ghidează mulți — că scriitorului îi ajunge NUMAI talentul, iar cultura ar fi accesorie, e eronată și e dăunătoare artei, care este inspirație și muncă intelectuală. E adevărat și trebuie să recunoaștem că, un om de cultură, dar fără talent, este un coeficient formal, fără nici o importanță; însă tot atât de adevărat e, că talent fără cultură este un bloc de piatră inform și ca atare nu-i interesant. Dar, talentul — care se moștenește — și cultura — care se dobândește — se desăvârșesc amândoi.

Volumul de poezii, al d-lui Stelian Segarcea, pe lângă calitățile

de mai sus, mai are meritul de a considera producția artistică ca o supremă personificare a spiritului creator.

Deși în prezent arta este subordonată banului și a devenit o marfă de lux, iar nu o necesitate ineluctabilă a sufletului, această stare trebuie considerată transitorie, căci după cum omenirea nu poate trăi fără a se alimenta cu buzele pământului, tot așa nu va putea trăi sufletul, dacă se lipsește sufletește de ambrozie artei și de lumina ei creatoare. Că cât personalitatea artistului este mai mare, prin gradul de intensitate al concepției sale și cu cât talentul e mai puternic, arta devine o condiție SINE QUA NON a existenței umane; fiind una din coloanele de susținere a civilizației și culturii omenirii, pentru că chiar dela originea ei, a fost totdeauna în serviciul idealurilor mari și a cauzelor superioare.

Fiind așa, d. Segarcea cu volumul său: CANTECE SCALDATE ÎN SOARE, care a viu și plin de putere sugestivă, în care autorul zău sărbătorește florile, iar noaptea stelele și luna, aduce o valoroasă contribuție scrisului contemporan.

De altfel, talentul poetului STELIAN SEGARCEA a fost apreciat și subliniat de condeie competente la timp. Cum eu nu sunt critic, în cele de mai sus am împărtășit, deasemenea, concepția din epoca romantică, — după care se ghidează mulți — că scriitorului îi ajunge NUMAI talentul, iar cultura ar fi accesorie, e eronată și e dăunătoare artei, care este inspirație și muncă intelectuală. E adevărat și trebuie să recunoaștem că, un om de cultură, dar fără talent, este un coeficient formal, fără nici o importanță; însă tot atât de adevărat e, că talent fără cultură este un bloc de piatră inform și ca atare nu-i interesant. Dar, talentul — care se moștenește — și cultura — care se dobândește — se desăvârșesc amândoi.

Volumul de poezii CANTECE SCALDATE ÎN SOARE, a aprăut în colecția „ADONIS” cu un aspect frumos. Cu coperta, bine stilată, de

VENIAMIN PRECUP.

A. V. O.

COLȚUL LITERAR

La margini de seară

O vrajă... Fum? — Cădelnițări, descântec.
Plecat deasupra lumii, cerul, — pieoapă...
Sunt încă taină, frământări și cântec
Și încremenire grea de stânci și apă.

Plecați-vă în vis, genunchi și gleznă!
Cu munții — aceștia îngânderați, să sui? —
Dar sufletul nevindecă de beznă,
Și inima de dor bolnavă, cui?

MARIN GĂISSEANU

Răspuns prompt

Ionel vine acasă stropit de noroi, Tatăl său îl ceartă:
— Ptiu, cum poate fi cineva atât de murdar ca un porcel?...
Dar ști tu ce este un porcel?
— Sigur că știu, răspunde Ionel bătos, e fiul porcului!

Un oftat suspect

Medicul: Soția dv., probabil, își va pierde graiul.
Soțul: Să sperăm, domnule doctor...

Epoca recordurilor

— Acest ceas vă pot recomanda. Recent a realizat un record mondial: în 37 minute și 45 secunde, a parcurs o oră întreagă...

ROMANIA EROICĂ

Revista, clujeană, pentru promovarea românismului și organul Uniunii Ziaristilor din Transilvania, de sub direcția d-lui ION COLFESCU-DELATURDA, cu Nr. 11—12, din anul 1940, împlinește trei ani de existență, luptând pentru susținerea marilor imperative naționale.

Ca de obicei și acest număr are un variat și select conținut, după cum urmează:

„ROMANIA EROICĂ”: Creștinismul Revoluționar.

ION AL. BRAN-LEMENY: Omul rău (vers).

ION COLFESCU-DELATURDA: Din înfăptuirile actualului Războiu.

FLAVIUS: Prin moarte la viață.

VICTOR VAS. HORTOPAN: Refren (vers).

DR. G. FĂCĂOARU: Actuale și viitoare probleme demografice.

ITALICUS: Frontul Renașterii Naționale.

DR. E. LUCACIU: Incașări și Plăți.

DR. ION AL. BRAN-LEMENY: Patriotismul.

DR. I. MUNTEANU: Ziua București.

I. C.-DELATURDA: Se face ziua.

DR. G. FĂCĂOARU: Octavian Goga în limba italiană.

ANOS: Progresul național prin tăria caracterelor individuale.

I. O. SUCVEANU: Rolul scriitorului transilvănean.

ILIE MANUȚIU: Doinește Crișul (vers).

CRONICI: Trei ani de existență: trei ani de Săngerare — Cărți — Reviste.

A. V. O.

COGITO ERGO SUM...

Sună lung străbunul clopot
În al serilor amurg...
Iar pârăle în ropot
Ca și eri și astăzi curg...

Deși toate mersuși schimbă
Peste-a filmului ecran
Tot un clopot și o limbă
Mă anunță an cu an...

Iar când vântul încelzează
De-a mai bate la un timp
Parcă sufletu-mi vibrează
Ca și-al toamnei anotimp...

Și s'obosit de-atâtea ierni
Mi s'ochii plini de ură...
Și tu necunoscut te-asterni
La existența-ți pură...

RAMA KADIANITA

Cântecul serii

I
Când cerul pare un fund de mare
Cu mii comori ascunse în ape
Când freacă de înserare
Imi pare-un cântec de departe.

II
Ca ochii duși spre zări umbrite
Lăscuit, e cântec de durere
Natură tristă năbușită
În grele umbre-ale înserării.

III
Imi cântă cântecul iubirii
E-atât de trist, fără cuvinte
Când vraja nopților uitării
Mă prinde în raze aurite.

IV
Plăcut în suflet imi pătrunde
Fiorul mistic, a înserării
Mă simt atunci luat pe-al undei
Vărsării dulci în largul mării.

V
Stăc vrea ușor plutind în largul
Plăcerii dulci a unui vis
Să apări tu strângându-mi dorul
Din sufletul de el cuprins.

VI
Cu ochii duși spre zări umbrite
În vraja nopților uitării
Plăcut în suflet să-mi pătrundă
Fiorul mistic a înserării.

VII
Iar tu să-mi cânti cântu înserării,
Atât de trist fără cuvinte,
Iar vraja nopților uitării
Ne-o prinde în raze aurite.

GEORGE GRINI

Eveniment

— S'a petrecut ceva deosebit în timp cât am fost în concediu?
— Da, domnule șef. Ne-a vizitat un client...

Om cumsecade

— Chiriasul dv. primește zilnic un teanc de scrisori, probabil dela femei.

— De de unde, e un om cumsecade, sunt scrisori cu facturi neachitate.

Ați semnat bonuri pt. înzestrarea Armatei?

Faze din istoria Aradului

(Urmare din pag. I-a)

Unii istorici susțin că unirea episcopiei Ienopolei cu Aradul s'a făcut la 1705 pentru că de atunci datează numirea de azi a eparhiei. Isaia Diaconovici își luase titlul de episcop al Aradului încă din 1691 și până la 1695 fusese sufragana mitropoliei dela Alba Iulia. Acest adevăr reiese din scrisoarea lui Teofil (din 30 Aprilie 1693) adresată preotului din comuna Roxin în care se intitula Arhiepiscop și Mitropolit al Belgradului și al Aradului: „Milostiu Theofil Arhiepiscop i Mitropolit stal Belgradski, Orodski, iproci", 15) etc.

Pe o hârtie lipită din Cazania dela Belgrad din 1699, proprietatea bisericii din Cînteni, jud. Arad, se află următorul cuprins: „Această carte, se numește sfânta scriptură — e a domnului mitropolit al Boros-Ineului, Ioanichie Martinovici și am scris cu ierodiaconul Sofronie la anul dela nașterea lui Hristos 1718 în Măderat în 16 Octomvrie". 16)

15) Márki — Arad vármegye monographiája II pp. 242 și 266.

Intr'un circular datat în Oradia Mare la 16 Februarie 1738, Isaia Antonovici, episcopul Aradului se intitulează: și mitropolit al Orăzii proslavnice cei mari și Enopolei s. a. 17)

Din cele arătate mai sus vedem cum s'a întemeiat episcopia ort. a Ienopolei dela anul 1600 iar la 1605 își muta reședința la Lipova și se numește episcopia ort. a

16) V. Mangrea: Sava II. Brancovici pag. 46.

17) Dr. Ilarion Pușcariu: Documente pentru limbă și istorie.

Ienopolei cu reședința la Lipova. În 1691, însă pe timpul păstoririi episcopului Isaia Diaconovici această episcopie ia numele de episcopia ortodoxă a Aradului și Ienopolei. 18)

Am văzut în mică parte istoria orașului nostru atât politic, cât și bisericească. În bună parte am voit să arăt fazele de formare și numirile ale acestui oraș. Precum a stat necîntit de veghe sute de ani tot așa și acum la granița de vest va sta de-a-pururi necîntit un far purtător de lumină.

GHEORGHE HAIDUC

A V I Z

Politei Municipiului Arad, la cunoștința tuturor proprietarilor de autovehicule din județul Arad, că în zilele următoare în programul de mai prezentați cu mașinile la chestura pentru recensământul următor:

de 2 Mai 1940, ora 8 dimăine, mașinile cu numerile de 1-300.

de 3 Mai 1940, ora 8 dimăine, mașinile cu numerile de 301-600.

de 4 Mai 1940, orele 8 dimăine, mașinile cu numerile de 601-900.

de 5 Mai 1940, orele 8 dimăine, mașinile cu numerile de 901-1200.

de 6 Mai 1940, orele 8 dimăine, mașinile cu numerile de 1201 și până la ultima.

În ziua de 7 Mai 1940, orele 8 dimăine, se vor prezenta aceia care nu s-au putut prezenta în zilele de mai sus, pentru cazuri de forță majoră, bine justificate.

Pentru toate categoriile de mașini care la această dată se găsesc reînregistrate, proprietarii, sunt obligați a se prezenta cu foaia de circulație.

Pentru cele scoase din circulație, proprietarii sunt obligați a aduce adeverința în acest scop.

Totodată se mai aduce la cunoștință că toți aceia ce posedă vreun ordin de reînregistrare vechi, din anul 1939, le va prezenta comisiei.

Se atrage atenția că acei ce nu vor prezenta autovehiculele, pe lângă că i se va ridica foaia de circulație, li se va aplica și rigoriile Legii de Reînregistrare.

Ceremonii tradiționale engleze: Salutarea drapelului

de ERIC HICKS

astă ceremonie iau parte 200 de soldați. Ea are loc în fața palatului de paradă a regimentului de cavalerie de gardă (Horse Guards) odată pe an, pentru ziua de naștere a Regelui, sau întotdeauna chiar la aceea. Se alege de obicei pentru această ceremonie, începutul lui George al VI-lea, de exemplu, zi de naștere cade la 6 iunie, a ales ca dată a ceremoniei ziua de 9 iunie în acest an.

Drapelul salutat este drapelul britanic care este în acea zi, de la palatul regal.

În primul an al domniei lui Victoria, această ceremonie se desfășura în fiecare zi, a fost transformată într-o ceremonie anuală a zilei de naștere a regelui.

De vine călare de la Buckingham Palace pe terenul de paradă al regimentului „Horse Guards”, însoțit de o escortă regală de cavalerie de gardă. Împreună cu el, vin membrii bărbierilor regali, ofițeri geografi britanici și atașii militari din țările străine.

Drapelul este așezat în fața regimentului Horse Guards, cel scurt cu fața spre palat. Muzicele militare, tobele și fanfarele de gardă sunt masate în partea de sud a terenului de paradă, conduse de tamburi majori în haine aurite de gală.

În sfârșit, Regele ia loc în fața regimentului, flancat de sfărașii es-

cortă de ofițeri și primește salutul regal. Apoi urmează trecerea în revistă a trupe și întregul grup de muzici militare, intră în arenă, mai întâi cu un marș încet, de dreapta spre stânga și apoi strecurându-se înapoi spre locul lor cu un marș vioi.

Escorta drapelului se îndreaptă către locul unde se află drapelul, care e luat de un sergent major cu sabia scoasă — singura ocazie în timp de pace când îi este permis acest privilegiu — și înmănat port drapelului. În pas domol drapelul este purtat în fața trupe din gardă, care îl salută cu sunete de tobe. Port drapelului îl poartă deasupra liniei interne a literii L, formată de trupe.

Restul escortei se mișcă în același pas cu el, jumătate trecând în fața și trupele care prezintă arma, cealaltă jumătate în dosul soldaților.

După terminarea salutului, trupele iau „pe loc repaos”. Apoi începe parada. La început, trupa se mișcă în pas domol și drapelul este aplecat maiestros în fața regelui. Atunci izbucnesc fanfarele și trupele mai trec odată în fața regelui în sunetele marșului „The british grenadiers” urmate de marșurile militare ale celorlalte regimente din gardă.

Croitoria pentru domni
Moskovitz, Arad
este cea mai eficientă

Industria românească și „războiul total”

Astăzi, războiul nu mai poate fi decât „total”. Acest război „total” traduce efortul „total” de apărare și de atac al națiunii care se găsește în război. Națiunea trebuie să participe în întregime și prin toate forțele ei de voință la această efortă și supremă încercare prin care, la un moment dat, poate trece o națiune: războiul. Nu numai armata proprie zisă, ci poporul în întreg participă în mod intens la război. Astfel, în uniformă sau civilă, bărbați sau femei, copii sau bătrâni, toți cetățenii unei țări fac, fiecare la locul lui stabilit încă din timp de pace, războiul.

Din punct de vedere al efectivelor, războiul modern seamănă oarecum cu acele ridicări în masă ale Franței revoluționare dela sfârșitul secolului al 18-lea. Atunci francezii s-au ridicat într-o cutremurătoare zvăcnire de patriotism ca să apere republica. Revoluția franceză a creat armata națională. A trecut multă vreme dela armata națională, la serviciul militar obligatoriu și apoi „la războiul total”. Câtă diferență totuși între entuziasmul romantic și dezordonat al armatei franceze revoluționare și napoleniene și armatele zilelor noastre, în care fiecare soldat trebuie să se supună forței greoaie și tiranice a unui material uriaș, fără de care un război modern nu se poate concepe.

Astfel, războiul modern este „total” nu numai în cece privește efectivele umane, ci și în cece privește materialul. Și prin material se înțelege avioanele, tancurile, tunurile, materialele, munițiile și toate instrumentele cu care se face războiul. Națiunea trebuie deci nu numai să lupte soldătește, ci să lupte și în numeroase uzine care fabrică materialul de care are nevoie armata.

Încă din timp de pace, o țară trebuie să se pregătească de război. Încă din timp de pace ea trebuie să-și facă o industrie de arma-

ment. Această industrie de armament va concentra, în timp de război, toate forțele de creație ale națiunii din dosul frontului, sau mai bine zis ale armatei de pe frontul interior. Această armată este formată din totalitatea populației civile.

Pentru România, ca și pentru celelalte țări din Sud-estul european, problema industriei de război s-a pus încă din timp de pace. Problema mai greu de rezolvat, pentru România nu era țara proprie zis industrială. Cu toate acestea „problema” a fost rezolvată în condițiuni dintre cele mai satisfăcătoare. Astăzi, România are o industrie de armament proprie, care nu mai face din ea tributară nici unei mari puteri și care va face să nu se repete tragica situație din 1916.

Țară agricolă, România a început efortul de industrializare imediat după războiul de întregire. Industria din Ardeal a constituit nucleul din care s-a dezvoltat industria României-Mari. În puțini ani, multe dintre produsele industriale

nu mai fost importate. Astăzi, în uzinele mari se fabrică articole dintre cele mai grele, dela pluguri și până la locomotive.

Disponând de o armată bine înzestrată și bine echipată, România poate deci face față oricărei eventualități, chiar și a celor a „războiului total”.

Statul este apărut de armată iar în spatele armatei este națiunea întreagă. Națiunea care va munci, în caz de război, în numeroasele fabrici și uzine de armament, care vor asigura armatei materialul fără de care victoria nu este posibilă.

Asupra Dvs.!...

...a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs. se publică adesea în cele 120.000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și personalitățile și instituțiile din străinătate și din capitala țării noastre, adresați-vă și Dvs. agenției

„SERVICIUL GAZETELOR”

Directorii: Aurel M. Alicu și Em. Samoilă, București I, str. Sf. Constantin 21, tel. 3.16.15, care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face — la cerere — și probe gratuite!

De primăvară curată, vopsește, roșii, pardesiuri

ALEXANDRU KNAPP

vopsitorie mecanică
Arad, Str. Brătianu 2-4
și Episcopul Radu 10

Olandă veritabilă pt. tailleuri, pelerine și trenchcoat-uri pentru dame, copii și bărbați!

Cele mai noi
Fețe de mese colorate din in curat
Garnituri de Damasc
Siofe de perdele
Noutăți în fire de lână

TIMIȘOARA

Palatul Weisz

CENTRALA LÂNEI S.A.R.

Producția de gaz în subsol

În Rusia se realizează de mai mulți ani încercări în stil mare cu scopul de a transforma antracitul sau lignitul în gaz la fața locului, fără a le scoate din mină. Latura tehnică a procedurii a fost găsită în principiu, deasemenea și rentabilitatea e dată sub anumite condițiuni. Încercările ruse se întind asupra unui răstimp de șapte ani, trustul Pozdemgas fiind acela care urmărește în modul cel mai intensiv acest procedeu. Transformarea zăcămintelor de cărbune, fie de piatră, fie lignită, are loc cu incendierea artificială ale acestor zăcămintă sub pământ.

Cercurile miniere germane manifestă un mare interes pentru acest procedeu, producția de gaz în acest fel fiind de însemnătate pentru acele zăcămintă de cărbune unde scoaterea n'ar mai fi lucrativă. Se înțelege că în cursul acestui procedeu o mulțime de substanțe valoroase ale cărbunii pieri, astfel că acest procedeu nu va putea fi aplicat decât în cazuri excepționale.

Adânc îndurerăți aducem la cunoștința rudelor, prietenilor și cunoscuților că mult iubitul nostru tată, bunice, străbunic și văr

IOSIF MOLDOVAN
INSPECTOR ȘCOLAR ÎN PENSIE

fost director al școlii confesionale ort. rom. din Arad, fost președinte al Reuniunii Învățătorilor români ort. din dieceza Aradului

fost președinte al F.O.R.-Arad
Președinte al Băncii populare „Spiru Haret”

și-a dat sufletul în Măinile Domnului, în ziua de 28 Aprilie 1940, dimineața la ora 8, în al 77-lea an al vieții împărțit fiind cu sfântă Taină a Cumințurii.

Inmormântarea a avut loc Marți, 30 Aprilie 1940, ora 3 d.m. dela locuința din str. Meșianu No. 16 (casa Bis. ort. rom.) în grădina familiară din cimitirul Eternitatea.

Cornelia L. Iacob n. Moldovan, Remus Moldovan, Sabin Moldovan
fiică și fii

Zoe Tilichi n. Iacob, Maior Eugen Tilichi, Caius Iacob, Sorin Moldovan, Marin Moldovan, Mihăiță Moldovan, Lucica Moldovan, Horia-Alexandru Tilichi
nepoți, nepoate și strănepot

Dr. Lazăr Iacob, Silvia Moldovan n. Ganea, Lucia Moldovan n. Popovici
gineri și surori

Iuliana Moldovan, Maria Vancu n. Moldovan
verișoare

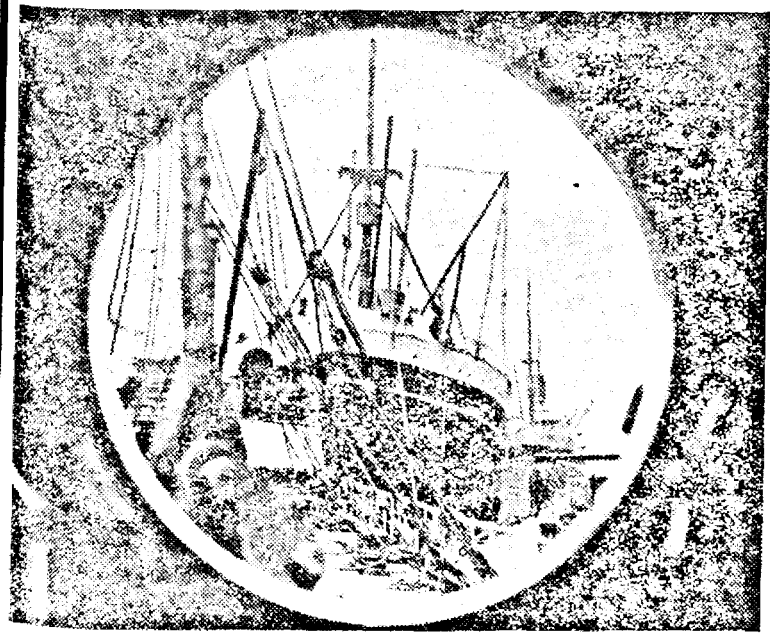

DEUTSCHLAND
e marca neîntrecutelor BICICLETE

Toate MODELELE se vând cu prețuri senzațional de EFTINE la

HAMMER SIGHISMUND și FIUL

ARAD, Bulevardul Regele Ferdinand 27. — Telefon 18-47

Una dintr'un port englez văzută din lucarna unei nave.

Fip. LOVROV & Co., ARAD — Telefon 14—84.